

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA IAȘI
SECȚIA CIVILĂ

Ședința publică din data de 29 noiembrie 2018

Instanța constituită din:
PREȘEDINTE - VERONICA CORINA VARVARA
GREFIER - ADRIANA ENACHI

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 12912/2018

Pe rol se află judecarea cauzei civile privind pe **reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE în contradictoriu cu pârâta - BIROU DE MEDIATOR**, având ca obiect „**cerere de valoare redusă**”.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, sunt lipsă părțile litigante.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că, pentru acest termen de judecată, procedura de citare este legal îndeplinită.

Dezbaterile asupra excepțiilor invocate și asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 09.11.2018, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acel termen care face parte integrantă din prezenta sentință, când instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru azi, 22.11.2018, când instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru azi, 29.11.2018, când în aceeași compunere, a hotărât următoarele.

INSTANȚA,

Prin cererea înregistrată la data de 14.11.2017 pe rolul acestei instanțe sub nr.32898/245/2017, reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE a chemat în judecată pe pârâta , solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 151 lei reprezentând taxă anuală profesională pentru perioada 2014-2015. De asemenea, a mai solicitat cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamantul a arătat că la data de 07.06.2016 a fost emisă factura nr.9363, seria CM, având suma totală de 151 lei suma ce reprezintă: taxa lunară profesională pe anul 2014, în valoare de 51 lei; taxa anuală profesională pe anul 2015, în valoare de 100 lei. Prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a stabilit ca taxa anuală profesională s-a stabilit în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscrși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006 iar mediatorii suspendați datorează o taxa anuală profesională de 100 lei. De asemenea, conform art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator;

Astfel, potrivit dispozițiilor prevăzute de Regulamentul de Organizare și Funcționare, Consiliul de mediere a emis hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale ce se afla în vigoare. Reclamantul a precizat faptul că pârâta și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile de la completarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 1025 CPC.

În dovedire, a fost depus un set de înscrisuri .

Cererea a fost legal timbrată (f.40).

La data de 16.02.2018, pârâta a depus întâmpinare (f.53) prin care a solicitat respingerea cererii reclamantului.

În motivare, pârâta a arătat că reclamantul nu a precizat cui solicită plata sumei de 151 lei respectiv numitei în calitate de persoană fizică sau Biroului de mediator

De asemenea arată pârâta faptul că pe rolul Curții de Apel Craiova există un dosar având ca obiect anularea hotărârii care a reglementat aceste taxe anuale și pe care reclamantul își întemeiază cererea.

Totodată pârâta precizează faptul că factura fiscală nr.9363, seria CM nu i-a fost niciodată comunicată nefiind astfel acceptată la plată. În continuare pârâta arată că acțiunea este prescrisă cererea de chemare în judecată fiind introdusă în ianuarie 2018 . Menționează pârâta că în începând cu anul 2014 activitatea de mediator a fost suspendată cu intrarea ulterioară și în concediul pentru creștere copil.

Pârâta a mai arătat că factura a fost emisă cu încălcarea unui principiu de baza al contabilității, respectiv principiul independenței exercițiului financiar. Pentru aplicarea acestui principiu trebuie sa se tina cont de veniturile si cheltuielile aferente exercițiului financiar - fiecare an calendaristic in parte. Pentru fiecare an calendaristic in parte se va stabili care sunt veniturile dar si cheltuielile pentru a se calcula in mod corect si legal impozitul pe venit. Ori emiterea unei facturi unice in octombrie 2016, pentru 2 ani calendaristici consecutivi încalcă un principii de baza al contabilității si are ca efect un calcul eronat al impozitului pe venit pentru mediatorul, persoana fizica autorizata.

Pârâta a învederat faptul că între părți nu există nici un contract care să genereze obligația de plată, invocând totodată și excepția lipsei dovezii calității de reprezentant al Consiliului de Mediere pentru semnatarul cererii respectiv numitul Mitroi Mugur Bogdan.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.1030 CPC.

În dovedire, a depus un set de înscrisuri.

Prin încheierea din 15.10.2018 instanța a respins excepția lipsei dovezii calității de reprezentant.

Față de starea de fapt astfel cum a fost prezentată, instanța , în temeiul art 248 Cod Proc Civ va analiza cu prioritate **excepția prescrierii dreptului material la acțiune** pentru perioada 2014-2015, excepție invocată de pârâta - Birou de Mediator.

Instanța reține că potrivit art 19 alin 4 din legea 192/2006, Consiliul de Mediere în exercitarea atribuțiilor sale adoptă hotărâri.

Astfel, prin Hotărârea nr. 196/25.02.2012, taxa profesională poate fi achitată semestrial în două cote părți egale.

Ulterior prin Hotărârea nr 644/2010 s-a stabilit quantumul taxei anuale de administrare ca fiind de 400 lei, specificându-se că aceasta se datorează începând cu anul fiscal următor celui în care s-a emis hotărârea de autorizare, și că aceasta *se va plăti integral până la 31 martie a anului pentru care se datorează.* (f.30)

Prin urmare, raportat și la art 2500 din Cod Civ care prevede că dreptul material la acțiune se stinge prin prescripție dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege, fiind instituit un termen de prescripție de 3 ani, instanța, având în vedere că taxele percepute prin factura emisă la data de 07.06.2016 pentru servicii prestate în anii 2014-2015, nu au o vechime mai mare de 3 ani, va respinge excepția invocată ca neîntemeiată.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În conformitate cu prevederile art.1026 C.proc.civ. titlul privind procedura cererilor cu valoare redusă se aplică atunci când valoarea cererii fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, nu depășește suma de 10.000 lei la data sesizării instanței.

Analizând dispozițiile legale menționate anterior, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile pentru judecarea cererii potrivit acestei proceduri speciale având în vedere că valoarea creanței (1066,70 lei) nu depășește pragul maxim de 10.000 lei iar prezentul litigiu nu se încadrează printre cele prevăzute la art.1026 alin.2 și 3 C.proc.civ. ca fiind exceptate de la aplicarea procedurii cererilor cu valoare redusă.

În fapt, prin Hotărârea din data de 17.09.2010 a Consiliului de Mediere, s-a constatat îndeplinirea condițiilor impuse de lege și de hotărârile Consiliului de mediere pentru înființarea biroului de mediator în această calitate, în raport de prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a consiliului de mediere și ale statutului profesiei de mediator, pârâtei îi revenea obligația de a respecta hotărârile emise de respectivul consiliu, inclusiv aceea de a achita taxele profesionale stabilite prin Hotărârile Consiliului.

În speță, reclamantul urmărește obligarea pârâtei la plata taxei profesionale aferente anilor 2014-2015, în valoare totală de 151 lei, fiind emisă factura seria CM nr. 9363, seria CM.

Prin hotărârea nr. 196/25.02.2012 s-a decis de către Consiliul de Mediere plata de către mediatorii în activitate a unei taxe anuale de 300 lei ce se datorează anual începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare. Potrivit hotărârii nr.644/18.06.2010 emisă de Consiliul de Mediere, taxa anuală de administrare a Tabloului Mediatorilor se datorează de către toți mediatorii autorizați înscrși în Tabloul Mediatorilor, începând cu anul fiscal următor celui în care s-a emis hotărârea de autorizare.

Instanța reține că prin actul de înființare a biroului de mediator pârâta s-a obligat să achite întocmai și la termen eventualele taxe stabilite de Consiliul de Mediere și să respecte hotărârile consiliului. Atât timp cât reclamantul a făcut dovada creanței pe care o deține împotriva pârâtei, aceasta din urmă avea obligația de a proba faptul că și-a îndeplinit obligația asumată și a achitat suma de bani solicitată prin prezenta acțiune. Ori, pârâta nu a făcut o astfel de dovadă.

În acest sens, instanța reține că potrivit art 1 lit b) din Decizia nr.946/28.01.2011(f.28) mediatorii suspendați sau inactivi pe o perioadă mai mare de 6 luni, achită suma de 100 lei. De asemenea, prin art. 5 al Hotărârii nr. 196/25.02.2012(f.26), Consiliul de Mediere a decis că mediatorii în activitate au obligația de achitare a unei taxe anuale de 300 lei ce se datorează începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare.

Sub aspectul exigibilității, instanța reține că potrivit art. 5 par.6 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012, taxa profesională poate fi achitată semestrial în două cote părți egale. Fiind vorba despre taxe datorate anual, instanța apreciază că scadența sumelor datorate pentru anii 2014, 2015 s-a împlinit pentru fiecare an în parte, în ultima lună a acestuia, respectiv decembrie, astfel încât, acestea au devenit exigibile la momentul formulării cererii de chemare în judecată(13.11.2017).

Nu în ultimul rând, instanța are în vedere și faptul că acțiunea a fost formulată după expirarea termenului de grație, respectiv 30.04.2016 acordat prin Hotărârea Consiliului de Mediere, mediatorilor autorizați care nu și-au îndeplinit obligația legală de plată a taxelor până la 31.12.2015.

Pe cale de consecință, instanța reține că reclamantul a reușit să facă dovada existenței unei obligații de plată în sarcina pârâtei în sumă de 151 lei.

Pârâta, deși avea sarcina de a dovedi că și-a executat propriile obligații potrivit regulilor aplicabile în materia răspunderii civile, nu a depus niciun înscris și nu a administrat nicio probă din care să rezulte că a achitat suma datorată.

Față de dispozițiile art. 453 alin. 1 C.proc.civ., potrivit cărora partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat procesul să îi plătească cheltuielile de judecată, și față de cererea expresă a reclamantului în acest sens, instanța va obliga pârâta la plata cheltuielilor de judecată suportate de către reclamant cu prilejul soluționării cererii în cuantum de 50 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru (f.44).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Pagină 3 din 4

Admite cererea de chemare în judecată, formulată de reclamantul CONSILIUL DE
MEDIERE, CIF: 21500343, cu sediul în București, Șos. Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, în
contradictoriu cu pârâta _____, cu sediul în _____,

Obligă pârâta la plata către reclamant a sumei de 151 lei reprezentând debit restant.

Obligă pârâta la plata către reclamant cu titlu de cheltuieli de judecată a sumei de 50 lei
reprezentând taxă judiciară de timbru.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, care se va depune la
Judecătoria Iași.

Pronunțata în ședință publică, azi, 29.11.2018.

Președinte,

Veronica Corina Varvara

Grefier,

Adriana Enachi

Red./Tehnored. V.C.V./A.E.

4 ex./19.12.2018